



La pèrdua d'autonomia infantil és un procés generalitzat en les ciutats occidentals que lluny d'aturar-se encara va en augment. Les causes d'aquesta pèrdua d'autonomia són moltes i variades, però una d'elles té una estreta relació amb la mobilitat i el disseny urbà dels carrers dels nostres barris. Quantes vegades hem sentit cridar a algun pare o mare:

*Vigila els cotxes!*

El S.XX ha estat el de l'expansió del vehicle privat motoritzat per les nostres ciutats. Això ha estat possible perquè els planificadors urbans han dissenyat els nostres carrers pensant més en els cotxes que no pas en les persones: Vials sobredimensionats, voreres estretes, interseccions sense visibilitat, fases semafòriques de vianants insuficients... **S'ha planificat la ciutat per a l'escala de l'automòbil i cal tornar a fer barri a l'escala de les persones.**

Les xiquetes i els xiquets són principalment vianants, ciclistes, patinadors i per això, un projecte per recuperar l'autonomia infantil com el que volem per a Campanar, ha d'estar estretament lligat a la promoció dels **modos de transport no motoritzats, bàsicament anar a peu, la bicicleta i el patinet.**

La nostra escola és una escola de barri, de proximitat. Un elevat tant per cent de l'alumnat ve a l'escola a peu, en bicicleta o patinet. **Aquests recorreguts que l'alumnat fa diàriament per accedir a l'escola són una potent ferramenta de treball per remoure consciències** (tant les del propi alumnat com la dels pares, mares, equip educatiu del centre, veïns i comerciants) i millorar el barri de Campanar.

